

Meni akka tohtoriin,
oikein lääkärin pakeille.
Ilmavaivoja valitti,
kivuistansa kertoeli.
Siitä tohtori etevä,
valkotakki, velmunaama,
oikein tuumi, tarkasteli;
määräsi kokeille mummun.

Akka pantiin vartoomahan,
oven luokse vahtimahan,
laborantti että voisko,
piikkiplikoista parahin
suostuisiko ottamahan,
piikillänsä pistämähän.
Näytteet ottaisi akalta
sekä suusta ja perästä.

Oli sitten monta viimein
muhimassa näyttehiä.
Ja taas akka istumahan,
istumahan, oottamahan,
käytävälle paineissansa
tohtorin oven takana.
Kovin tuskin vartoeli
itkemässä itseksensä.

Tuli siitä tunnin päästä,
vielä vartin viivyttyä.
Lääkäri paperin kanssa,
tuloslappu kourassansa.
Heti tullessaan hän tuumi,
oven suussa, tarkasteli,
potilasta katsasteli
mieltien mitä sanoisi.

Siitä sitten katselevi,
tutkittuaan tuumiskeli:
Nyt on sitten aika tullut
tutkittu koko tapaus.
Toisinko nyt uutisenne,
ne huonot kuin myös paremmat?
Ensimmäiseksi paremmat,
sitten vasta karmehimmat.

Ette ollut, niin kuin luulin,

kerä muitten ounastelin,
ette ollut luulosairas,
tekosairas ensinnäkän.
Toinen juttu on raportti,
toinen tutkimustuloskin.
Paha sieltä pierun tulla,
ilmavaivojen parata.

Jos nyt määräisin reseptin,
hoitolapun kirjottaisin,
et ois aina pierun tullen,
pakotuksen tuntuessa
pakaraansa nostettava,
pyllynpuolikkaan kohotus.